

20/04/2022

Με κατάνυξη ο Όρθρος της Μεγάλης Τετάρτης στον πολιούχο της Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Τη Μεγάλη Τρίτη 19 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τό πολύ-τι--μον, ὁ δέ ἔσπευδε πωλῆσαι τόν ἀτί-μητον».

Δύο διαφορετικά πρόσωπα, δύο διαμετρικά αντίθετες συμπεριφορές μάς παρουσίασε κατά τή σημερινή έσπέρα ή Έκκλησία μας. Από τή μία ή άμαρτωλή γυναίκα. Από τήν άλλη ό μαθητής του Χριστού, ό Ιούδας.

Η γυναίκα, έχοντας όμολογήσει τήν άμαρτωλότητά της και έχοντας λάβει τήν άφεση από τόν φι-λάνθρωπο Κύριο, τολμά νά άγνο-ήσει τίς προκαταλήψεις τής έποχής τόσο για τό φύλο της όσο και για τήν προηγούμενη ζωή της, και είσέρχεται στην οίκία του Σίμωνος, όπου βρίσκεται ό Χριστός, για νά του προσφέρει τό άντίτιμο τής εύγνωμοσύνης της.

Ό μαθητής, αντίθετα, ένώπιον του Διδασκάλου του, δέν τολμά νά άποκαλύψει τό πάθος του, δέν τολμά νά ζητήσει συγχώρηση για τή φιλαργυρία του, πού τόν όδη-γοϋσε νά ύπεξαιρεί τά χρήματα από τό κοινό ταμείο των μαθητών, και καλύπτει τή φιλαργυρία μέ τήν ύποκριτική φιλοπτωχία.

Η γυναίκα μέ χαρά πλύνει μέ τό πολύτιμο μύρο τά πόδια του εύερ-γέτου της Χριστού, και ό Ιούδας θρηνεί για τή δήθεν σπατάλη, ύπο-λογίζοντας και τό κέρδος από τά τριά-κοντα άργύρια πού έπρόκειτο νά λάβει από τήν προδοσία του Κυ-ρίου.

Δύο διαφορετικά πρόσωπα, δύο διαφορετικές συμπεριφορές. Η άμαρ-τωλή γυναίκα άνταποδίδει τήν άγάπη του Χριστού μέ σεβασμό και εύγνωμοσύνη. Ό μαθητής άντα-ποδίδει τήν άγάπη μέ ύπο-κρι-σία και προδοσία.

Άς μήν σπεύσουμε νά έκφρά-σου-με τήν έκπληξή μας. Άς μήν βια-στούμε νά επαινέσουμε τή γυναίκα και νά κατακρίνουμε τόν μαθητή, αλλά άς σκεφθούμε πρώτα και άς εξετάσουμε ό καθένας μας τόν έαυτό του.

Τά δύο πρόσωπα τά όποια έμφα-νίζονται ένώπιόν μας μέσα από τούς ύμνους και τό Συναξάριο τής σημερινής έσπέρας κυκλοφοροϋν ανά τούς αιώνες μεταξύ των άν-θρώ-πων. Και οί συμπεριφορές τους έκφράζουν τά συναισθήματα και τή στάση των ανθρώπων σέ κάθε έποχή.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, οί όποιοι από σεβασμό και εύγνωμο-σύνη προς τόν Χριστό εΐναι έτοιμοι νά του προσφέρουν μέ χαρά τά πάντα. Επιθυμοϋν νά του προσφέ-ρουν ό,τι πιό πολύτιμο έχουν, χω-ρίς νά ύπολογίζουν ούτε τό κόστος, ούτε τόν κόπο, ούτε τόν κόσμο, όπως έκανε και ή γυναίκα προσ-φέροντας στον Χριστό τό πολύτιμο μύρο.

Υπάρχουν πολλοί, οί όποιοι άνα-γνωρίζουν ότι όφείλουν στον Χρι-στό ό,τι έχουν, ό,τι εΐναι, ό,τι επέ-τυχαν στή ζωή τους, ότι του όφεί-λουν τά χαρίσματά τους, τά χρή-ματά τους, τήν κοινωνική τους θέση, τήν επαγγελματική τους εξέ-λι-ξη, τίς συνθήκες μέσα στις όποιες ζοϋν και τίς όποιες άλλοι στεροϋ-νται, εστω και άν για όλα αυτά άγω-νίσθηκαν και τά απέκτησαν μέ πολ-λή προσπάθεια και κόπο, διότι

χωρίς τή δική του χάρη και βοή-θεια θά ἦταν ἀδύνατο νά τά κα-τορ-θώσουν, ὅπως και ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μάς διαβεβαιώνει λέγοντας: «χω-ρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν».

Ἐπάρχουν και ἐκεῖνοι, πολλοί ἴσως και αὐτοί, οἱ ὁποῖοι, σάν τόν Ἰούδα, ὄχι μόνον δέν ἀναγνω-ρί-ζουν τί ὀφείλουν στόν Χριστό και δέν αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη νά τοῦ ἀνταποδώσουν τήν εὐγνωμο-σύνη τους, ἀλλά σπεύδουν νά κρί-νουν και νά κατακρίνουν και νά θέσουν ἐμπόδια και προσκόμματα και σέ ὅσους θέλουν νά προσφέ-ρουν στόν Χριστό.

Ἐπάρχουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον δέν θέλουν νά προσφέρουν ὀτιδήποτε στόν Χριστό, ἀλλά και στό τέλος καταλήγουν νά τόν ἀρ-νοῦνται και νά τόν προδίδουν.

Σέ ποιὰ ἀπό τίς δύο αὐτές ὀμάδες ἄραγε ἀνήκουμε ἐμεῖς;

Εἶμαστε πρόθυμοι νά ἐκφράσουμε τήν ἀγάπη και τήν εὐγνωμοσύνη μας στόν Χριστό προσφέροντάς του ὄ,τι πολυτιμότερο ἔχουμε;

Και δέν χρειάζεται νά εἶναι χρή-ματα ἢ ὕλικά πράγματα, ἀλλά μπορεί και πρέπει νά εἶναι πρωτί-στως ἡ ψυχή μας και ἡ ὕπακοή μας στό θέλημά του. Τοῦ τήν προσφέ-ρουμε ἢ ἐφευρίσκουμε προφάσεις και δικαιολογίες για νά μήν τό κάνουμε;

Ἄς ἐξετάσουμε τούς ἑαυτούς μας και ἄς ἐλέγξουμε τή στάση μας ἔνα-ντι τοῦ Χριστοῦ, πού πορεύεται πρὸς τό Πάθος για τή δική μας σω-τηρία. Ἄς ἐξετάσουμε τούς ἑαυ-τούς μας και ἄς δοῦμε ἄν βρισκό-μαστε μαζί μέ τήν πρώτην ἀμαρ-τωλή πού τίμησε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, δίνοντας ἐντολή νά μνημονεύεται ἡ πράξη της ἀνά τούς αἰῶνες, ἢ ἄν εἶμαστε μαζί μέ τόν Ἰούδα πού ἔλαβε, δυστυχῶς, τόν μισθό τῆς φιλαργυρίας και τῆς προδοσίας του.

Και ἄς παρακαλέσουμε τόν δι' ἡμᾶς πάσχοντα Κύριο νά μάς χαρί-σει τό ἔλεος και τήν εὐσπλαγχνία του.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)